

Wat moeten wij geloven met betrekking tot de Heer Jezus Christus?

Harold Barker, 1931; <http://www.feasite.org/node/2204>, 16-6-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Toen Saulus van Tarsus, die wild tekeer ging tegen de volgelingen van de Gekruisigde, zijn noordelijke richting vervolgde, werd hij plotseling tegen de grond geslagen, en een hem onbekende Stem riep tweemaal zijn naam. Er was iets waardoor die stem ontzag inboezemde, en Saulus werd gedwongen een vraag te stellen: “Wie bent u Heer?” (Handelingen 9:5).

“Wie bent U, Heer?”

Het is deze vraag van hem die wij zullen trachten te beantwoorden in onderhavig kort artikel. Kan er enige vraag gevonden worden die ze evenaart in belangrijkheid? In latere jaren werd er gevraagd: “Wie is Paulus dan, en wie is Apollos?” (1 Korinthiërs 3:5). Vragen zoals deze laatste, alhoewel belangrijk, hebben weinig betekenis vergeleken met de vraag die de neergevelde Saulus stelde en die we hier willen behandelen. Zich uitermate bezig houden met zulke onbelangrijke vragen is een bewijs dat men vleeselijk is (zie 1 Korinthiërs 3:4-5)¹. Maar de meest ernstige aandacht te schenken aan die belangrijke vraag van Saulus is een bewijs dat men een kind van de wijsheid is.

Die vraag, echter, moet gesteld worden in de juiste geest. Die vraag stellen op een arrogante, kritische, neerbuigende geest, is gelijken op Farao toen hij laatdunkend de vraag stelde: “**Wie is de Heer?**” (Exodus 5:2). Dit is zoveel als te zeggen: “Wie is deze, deze God van de Hebreeuwse slaven, die men zo verheft alsof ik Hem gehoorzaamheid zou moeten geven?” De vraag in deze geest benaderen is een uitnodiging tot geestelijke rampzaligheid.

Evenmin moeten we de vraagstelling zien als louter van academisch belang. Het is van het grootste praktische belang dat de vraag juist beantwoord wordt. Want in de waarheid met betrekking tot de persoon van Christus, is het geheimenis van de praktische godsvrucht ingesloten (1 Timotheüs 3:16). Om een godvruchtig leven in Christus Jezus te kunnen leven moeten wij onderricht zijn met betrekking tot wie Hij is.

Een antwoord op de vraag is ook nodig opdat ons vertrouwen hartsgrondig mag rusten in Hem. “Geloof u in de Zoon van God?” (Johannes 9:35), vroeg de Redder de man wiens blindheid Hij had weggenomen. “**Wie is Hij, Heer, zodat ik in Hem kan geloven?**”, was het intelligente antwoord van die man.

Geloof is onmogelijk tenzij er voldoende kennis is van Degene waarin men kan geloven, om de ziel te verzekeren van Zijn betrouwbaarheid. Waar zo’n kennis ontbreekt, is geloof nutteloos en dwaas.

Toen de Heer Jezus in de wereld was, waren daar sommigen die de vraag met betrekking tot wie Hij was als volgt beantwoordden: “Hij is een goed mens” (vgl. Johannes 7:12). Maar wie was Hij? Hij beweerde oneindig meer te zijn dan een “goed mens”. Zijn vijanden begrepen Zijn claim en overdreven niet toen zij zeiden: “... omdat U, Die een Mens bent, Uzelf God maakt” (John 10:33). Beveert een “goed mens” iets wat hij niet is? Hij bevestigde dat Hij bij God de Vader was vóór het begin van de wereld (Johannes 17:5). Verklaart een “goed mens” dat hij in een bepaalde plaats was, in een zekere tijd, wanneer het onmogelijk is dat hij daar zou kunnen geweest zijn?

Het is onmogelijk, daarom, om mee te gaan in het prijzen en bewonderen van Jezus en te bevestigen dat Hij een “goed mens” was, tenzij wij bereid zijn te bevestigen dat Hij alles was wat Hij claimde

---

¹ “Want als iemand zegt: Ik ben van Paulus, en een ander: Ik van Apollos, bent u dan niet vleeselijk? Wie is Paulus dan, en wie is Apollos ...” (1 Korinthiërs 3:4-5).

te zijn, bestaande van in alle eeuwigheid en één met God de Vader in Goddelijkheid, macht en majesteit. Maar als Hij inderdaad dit alles is, dan is het nutteloos enkel te zeggen: “Hij is een goed mens”, in antwoord op de vraag met betrekking tot wie Hij is.

Er zijn er velen vandaag die verder willen gaan in hun prijzing van Christus dan te zeggen: “Hij is een goed mens”. Zij zijn bereid om met Nicodemus te zeggen: “wij weten dat U van God gekomen bent als leraar”. Het is mogelijk zoveel toe te geven met betrekking tot onze Heer Jezus Christus zonder “wedergeboren” te zijn. We leren dit in het geval van Nicodemus. Maar om te belijden wie Christus is, op zo’n manier dat dit ons aan Zijn voeten brengt in aanbidding, moeten we een tweede geboorte ondergaan en onderricht worden door de Geest van God.

In onderhavig artikel zal het niet mogelijk, noch nodig zijn, om de grote standaardteksten te bespreken die gaan over de Goddelijkheid van Jezus Christus, **de eeuwige Zoon**. De lezer kan zich richten op passages zoals Jesaja 9:5; Johannes 1:1; Romeinen 9:5; Hebreëen 1:8 en 1 Johannes 5:20. Maar naast de verklaringen van deze goedgekende Schriftplaatsen, zijn er andere beschouwingen waarvoor we aandacht vragen.

De ware Goddelijkheid van Jezus Christus

I. Het werk van de schepping wordt toegeschreven aan de Zoon.

“Alle dingen zijn door het Woord gemaakt” (John 1:3). “Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen ... alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen” (Kolossenzen 1:15-16). “Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft” (Hebreëen 1:2). Zouden deze dingen kunnen beweerd worden van enig mens, of zelfs de beste mens? Zouden ze waar kunnen zijn met betrekking tot enig iemand die niet bestond vóór de wereld begon en die niet de macht had om te scheppen?

II. Het oordeelswerk is overgedragen aan de Zoon.

“Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft **heel het oordeel aan de Zoon gegeven** ... en Hij heeft Hem ook macht gegeven om oordeel te vellen, omdat Hij de Zoon des mensen is” (Johannes 5:22, 27). Gezag kan verleend worden aan iemand die niet de wijsheid noch de bekwaamheid heeft om dit uit te oefenen. Maar met Christus wordt het gezag dat Hem gegeven is als Zoon des Mensen, geruggesteund door oneindige wijsheid, macht en gerechtigheid die inherent zijn aan Zijn persoon. Zou louter een mens, zelfs de meest wijze, belast kunnen worden met de enorme taak om een correct vonnis te vellen over anderen, een vonnis waaraan de zaken van de eeuwigheid zijn opgehangen? Waar kunnen we een mens vinden die hiervoor genoeg wijsheid en kennis heeft? Als de verborgen dingen van mensen moeten geoordeeld worden (Romeinen 2:16) en rekenschap moet gegeven worden voor elk ijdel woord, moeten dan al deze geheimen niet goed gekend zijn door de Rechter? Zal Hij al deze ijdele woorden niet gehoord moeten hebben? Wie dan enkel God kent de geheimen van de harten van alle mensen die ooit leefden?

Om de positie van Rechter te kunnen innemen bij de Laatste Rechtszitting van het menselijke ras, om te zitten op de Grote Witte Troon, is er meer dan een mens, een schepsel, nodig. En dus zegt het visioen: “En ik zag de doden, klein en groot, voor **God** staan” (Openbaring 20:12). Maar de Rechter is niet de Vader, maar de Zoon. Wanneer de slechte doden geroepen worden om naar deze ontzettende rechtbank te komen, dan zullen zij voor de Zoon staan, en door voor Hem te staan, staan zij voor God (Openbaring 20:12).

III. De Zoon zou mensen kunnen uitnodigen tot Zichzelf met onvoorwaardelijke beloften.

Zou Jesaja kunnen gezegd hebben: “Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven”? (Mattheüs 11:28). Zou Mozes dit kunnen gezegd hebben? Of enige van de profeten? Nee, het is van een Ander dat zij ALLEN getuigen (Handelingen 10:43)². Zoals Johannes de Doper, de grootste en laatste van de lange, illustere lijn van Hebreeuwse profeten, zijn eigen onwaardigheid bevestigde om zelfs maar de schoenen los te maken van Hem die moest komen.

---

² “Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam” (Handelingen 10:43).

Maar Hij, toen Hij kwam, wees naar geen ander. Hij presenteerde Zichzelf als de Vergever van zonden, de Voldoeningschenker van de harten, de Gever van rust aan hen die zwaar belast zijn, de Doper met de Heilige Geest, de Herder van de schapen, de Weg, de Waarheid en het Leven.

Wat een Godslasterlijke presentatie zou dit alles zijn voor iemand die niet Goddelijk is! Enkel God kan dit; enkel Hij kan mensen uitnodigen om in Hemzelf het eind van hun vermoeidheid, het doel van hun verlangens, de oplossing van al hun moeilijkheden te vinden. De Mens die dit kon doen droeg in Zichzelf het bewijs van Zijn Goddelijkheid.

En in het beloven van zegen kon enkel Hij zo onvoorwaardelijk zijn. Mensen kunnen dit niet. Zij moeten bij hun beloften toevoegen: “Zo God het wil” of de betekenisvolle letters “D.V.”³ Maar de beloften die Jezus deed waren onvoorwaardelijk. Hij zou ze Zelf waar maken omdat Hij werkelijk God is.

IV. *Hij aanvaardde aanbidding als iets wat Hem toekomt.*

Toen de genezen blinde bedelaar ontdekte wie zijn Genezer was, toen aanbad hij Hem.⁴ Thomas, die eerder niet geloofde, begroette Hem als zijn Heer en zijn God.⁵ Geen engel of heilige in de hemel kan aanbidding accepteren (Openbaring 19:10). Zelfs Michaël de aartsengel is een schepsel, en er is minder verschil tussen hem en een microbe dan tussen hem en de Zoon. Michaël en de microbe zijn schepselen van Zijn hand; Hij is de Schepper. God alleen hoort aanbeden te worden; wij aanbidden de Zoon en Hij accepteert onze aanbidding omdat Hij waarlijk God is.

V. *De Zoon kan beloven om tegelijk op vele plaatsen te zijn.*

“Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden” (Mattheüs 18:20). Het is ons voorrecht om samen te komen met medegelovigen, samen vergaderd in Zijn naam, voor gebed of het breken van brood, in vele landen en onder variërende omstandigheden, onder de tropische zon van Jamaica en in het bevroren noorden van Noorwegen en Canada, met honderden samen of met slechts “twee of drie”, maar de plaats en de omstandigheden maken geen verschil. Jezus is daar, de tweede persoon van de heilige Drievuldigheid, waar dan ook en in vele plaatsen tegelijk. Hij beloofde dit en Hij houdt Zijn woord.

De altijd-aanwezige Geest van God stelt ons in staat, wanneer we waarlijk vergaderd zijn in Zijn naam, de aanwezigheid van Christus in ons midden te realiseren, en het aangrijpende van Zijn liefde vult onze harten. Het is iets reëels; het moet gekend en begrepen zijn.

VI. *Alle mensen moeten de “de Zoon eren zoals zij de Vader eren” (Johannes 5:23).*

Keizer Theodosius, die op de troon van de caesars zat in de 4de eeuw n.C., begunstigde de Arianen, een sekte die de Goddelijkheid van Christus ontkende, en vaardigde het bevel uit dat sommige gebouwen van christenen zouden afgenomen worden voor hun gebruik. Hij maakte zijn zoon Arcadius, een jongen van zestien, partner met hemzelf op de troon, en op een aangewezen dag gingen vele hoofdmannen van de stad naar het paleis om hen felicitaties en eerbetoon te bewijzen. Vanuit de menigte kwam Amphilocus, een bejaarde bisschop die veel geleden had voor het behoud van het geloof tegen de Arianen. Hij sprak plichtsgetrouw de keizer toe, en maakte daarna aanstalten om weer weg te gaan. Theodosius riep toen: “Wat! Geeft u geen aandacht aan mijn zoon? Weet u niet dat ik hem tot deelgenoot van mijn troon gemaakt heb?”

Hierop ging de oude man naar Arcadius, legde zijn hand op zijn hoofd, en zei: “De Heer zegene u, mijn zoon!” Theodosius was furieus en schreeuwde: “Wat! Is dit al het respect dat u verleent aan een prins die ik gelijke waardigheid als mezelf heb gegeven?” De bisschop antwoordde: “Sire, neemt u mij mijn veronachtzaming van uw zoon zo erg kwalijk omdat ik hem niet gelijke eer geef als uzelf? Wat moet de eeuwige God van u denken, u die toegestaan heeft om Zijn evangelijske en even-eeuwige Zoon te degraderen uit Zijn terechte Goddelijkheid, in elk deel van uw rijk?” De keizer beoordeelde de berisping als dat die terecht was en gaf onmiddellijke orders om alle Ariaanse kerken te sluiten en geen enkele ervan mocht blijven bestaan.

³ D.V. = Deo Volente (Latijn). Dit is gebaseerd op Jakobus 4:15.

⁴ Johannes 9:38.

⁵ Johannes 20:28.

Vele andere bijkomende bewijzen van de Goddelijkheid van onze Heer Jezus Christus kunnen aangehaald worden als we daarvoor de tijd hadden. Maar niettemin moeten we nooit ons zicht verliezen op de ware mensheid van onze Heer.

De ware mensheid van onze Heer

Lukas geeft ons Jezus' genealogie tot op Adam. Zijn doelstelling was niet, zoals Mattheüs, te bewijzen dat Hij van de koninklijke lijn van David was en daarom in aanmerking komend voor de troon. Lukas' doel was te bewijzen dat Jezus een echt mens was. En merk dit belangrijke punt op: **Hij is de enige Mens die ooit een genealogie nodig had om te bewijzen dat Hij een mens was!** Niet de schrijver, noch de lezer van onderhavig artikel heeft zo'n bewijs nodig. Dat wij menselijk zijn is onmiddellijk evident. Maar in het geval van Degene die wandelde op water, de winden en de golven bedaarde, de doden deed opstaan en de zieken genas met slechts een woord of een aanraking, en die een menigte kon voeden met een handvol brood, was er bewijs nodig voor Zijn menselijkheid omdat hij juist zo oneindig meer was dan een mens.

Hij moest een echt mens zijn om Zijn missie te vervullen waarvoor Hij kwam. Zijn grote doelstelling was niet mensen te onderwijzen of mensen een voorbeeld te stellen. Dit was slechts bijkomstig. De grote reden voor Zijn komst naar de aarde was Zijn leven te geven als een losprijs voor anderen – dat Hij zou sterven in onze plaats. Van Hem wordt gezegd: “Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, ... opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven” (Hebreeën 2:9). Om de dood te proeven moest Hij werkelijk een mens zijn. Hierin ligt het geheimenis van Zijn Persoon.

Het geheimenis van Zijn Persoon

Hoe kon Hij zowel God als mens zijn? Hierop kan geen enkel mens antwoorden. Dit “Hoe?” ligt buiten de begripshorizon van de meest wijze mensen op aarde. Er is geen corresponderend geheimenis in verband met de persoon van de Vader: Hij is oneindig, almachtig, drievoudig heilig, en boven alles wat wij kunnen bevatten. Maar Hij werd onthuld door de Zoon, en daarom wordt de verklaring “**niemand kent de Vader dan de Zoon**” gekwalificeerd door de toegevoegde clausule: “en hij aan wie de Zoon het wil openbaren” (Mattheüs 11:27b).

Maar aan de verklaring “**niemand kent de Zoon dan de Vader**” (Mattheüs 11:27a) werd geen kwalificerende clausule toegevoegd. Er is een heilig geheimenis verbonden met de persoon van de Zoon, die zowel God als Mens is in één, dat niet kan uitgedrukt worden in termen van menselijke gedachte of uitleg. Wij kunnen geloven, liefhebben, aanbidden, maar wij kunnen niet bevatten met ons eindige begrip, dat wat behoort bij het oneindige mysterie en wonder. Geen mens kent de Zoon. En wat ik ooit hoorde observeren door een vriend van me: “Als enig mens denkt dat hij verstandig genoeg is om de persoon van Christus te definiëren, zal hij ondervinden dat hij enkel verstandig genoeg is om verward te raken in ketterij”.

Deze feiten maken verklaringen, in de zin van definities met betrekking tot de persoon van Christus, zo erg te laken. Ze kunnen correct zijn, of niet. Maar ze neigen ertoe het onvoorstelbaar heilige en onnaspeurlijke in de arena van het debat te brengen, en de persoon van de Zoon van God wordt het subject gemaakt van bittere en boze discussies. Wat ook daar naartoe leidt moet verkeerd zijn.

We doen er goed aan, om ons te houden, zoveel als mogelijk is, aan de taal van de Schrift bij het behandelen van dit onderwerp en gevolgtrekkingen te vermijden, hoe legitiem ze ook moge schijnen. De passage waaruit wij citeerden, en die het feit bevestigt dat geen mens de Zoon kent (Mattheüs 11:27a) roept ons op om van Hem te leren wegens Zijn zachtmoedigheid en nederigheid (Mattheüs 11:29). De Heer Zelf vertelt ons dat deze liefelijke kwaliteiten in Hem niet geveinsd waren maar uit het hart kwamen. Hij toonde niet louter zachtaardigheid en nederigheid; in Zijn hart was Hij zachtmoedig en nederig. En om die reden, en niet wegens Zijn superlatieve grootheid en heerlijkheid, moeten we van Hem leren. Als we leren van Hem, zullen wij gelijken op Hem. Daarom kunnen we zeker zijn dat zij die het meest van Hem kennen, niet de mensen zijn die de waarheid over Hem bespreken en daarbij hun opponenten tot schaamte brengen, maar wel de mensen waarin iets van Zijn eigen zachtaardigheid en nederigheid wordt gezien.

We spreken van de mensen die Hem kennen, omdat, alhoewel niemand de Zoon kent, wij Hem mogen kennen Die de Zoon is. Wij mogen weten, en weten ook, iets over Zijn teergevoeligheid en liefde, Zijn macht om te redden, Zijn bereidheid om mee te leven en te helpen. Zijn wij niet keer op keer in het geheim tot Hem genaderd en de vreugde ervaren van Hem te kennen? Maar er zijn toch altijd diepten en hoogten, die verder liggen dan onszelf, maar ons ultieme verlangen moet altijd zijn als dat van Paulus: “opdat ik Hem mag kennen” (Filippenzen 3:10). Want zonder de Zoon te kennen in het geheimenis van zijn wezen is het aan ons om Hem te kennen als de Gezondene van de Vader, en daardoor Hem te kennen, en de Vader Zelf, om eeuwig leven te hebben (Johannes 17:3).

Hij is de Mens in de heerlijkheid aan Gods rechterhand vandaag. En in Hem, zoals Hij is en waar Hij is, lezen we Gods gedachten voor mensen – voor dezen die Zijn broeders zijn, die Hem gegeven zijn om voor altijd Zijn gekoesterde metgezellen te zijn. Als de Opgestane Mens is Hij het Hoofd van een nieuw ras. In Zijn leven, leven wij voor God; voor ons vult Hij de plaats waar Hij is. En we kennen Zijn liefde en realiseren iets van de onuitdrukkelijke vreugde van met Hem verenigd te zijn. Eenheid met de Godheid, als zodanig, is voor ons onmogelijk. Maar met de Mens Christus Jezus, de verheerlijkte Mens naar Gods doel en genoegen, zijn wij verenigd.

Houd vast aan Zijn Goddelijkheid en Zijn menselijkheid

Daarom is Zijn menselijkheid net zo’n kostbare en noodzakelijke waarheid als Zijn Goddelijkheid. Met betrekking tot de aanvallen van ongelovigen vandaag kan het noodzakelijk zijn een toenemende nadruk te leggen op Zijn Goddelijkheid. Maar laat ons aan de hele waarheid vasthouden, evenwichtig, in onze zielen. Hij is waarlijk God; en al wat God is in genade, zo is Christus. Maar Hij is ook waarlijk Mens, en in al wat Hij is in acceptatie voor God, zijn wij evenzo in Hem!

Lees verder:

- <http://www.verhoevenmarc.be/drieenheid.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm